

Zadeva C-397/20**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

20. avgust 2020

Predložitveno sodišče:

Cour de cassation (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

1. april 2020

Vlagatelj kasacijske pritožbe:

SR

I. Predmet postopka v glavni stvari

- 1 Predmet postopka v glavni stvari je tožba za razveljavitev procesnih dejanj v okviru sodne preiskave, uvedene zaradi kaznivega dejanja zlorabe notranjih informacij. Vlagatelj kasacijske pritožbe med drugim izpodbija uporabo podatkov o komunikaciji na podlagi nacionalnih določb, za katere meni, da so v nasprotju s pravom Unije (Direktivo 2002/58/ES), Listino o temeljnih pravicah in Evropsko konvencijo o človekovih pravicah.

II. Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 2 Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) meni, da mora za to, da bi lahko odločilo o zadevi v glavni stvari, Sodišču Evropske unije na podlagi člena 267 PDEU predložiti vprašanja o razlagi določb prava Unije glede zlorabe trga in načina uskladitve teh določb z zahtevami v zvezi z varstvom osebnih podatkov in po potrebi glede možnostičasne ohranitve učinkov nacionalne zakonodaje za boj proti takim zlorabam, če bi bilo ugotovljeno, da je ta v nasprotju s pravom Unije.

III. Vprašanja za predhodno odločanje

„1. Ali člen 12(2)(a) in (d) Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji ter člen 23(2)(g) in (h) Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga, s katero je bila navedena direktiva nadomeščena od 3. julija 2016, v povezavi z uvodno izjavo 65 te uredbe ne zahtevata, da ima nacionalni zakonodajalec ob upoštevanju prikritosti izmenjanih informacij in splošnosti javnosti, ki je lahko obdolžena, možnost, da operaterjem elektronskih komunikacij naloži začasno, vendar splošno hrambo podatkov o povezavah, da se upravnemu organu iz člena 11 navedene direktive in člena 22 navedene uredbe omogoči, da – kadar obstajajo razlogi za sum, da so določene osebe vpletene v zlorabo notranjih informacij ali tržno manipulacijo – od operaterja zahteva obstoječe zapise podatkov o prometu v primerih, v katerih obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da se lahko ti zapisi, povezani s predmetom preiskave, izkažejo za upoštevnne za dokaz resničnosti kršitve, zlasti ker omogočajo izsleditev stikov, ki so jih zadevne osebe navezale pred pojavom sumov?

2. Če bi bil odgovor Sodišča tak, da bi morale Cour de cassation (kasacijsko sodišče) ugotoviti, da francoska zakonodaja o hrambi podatkov o povezavah ni v skladu s pravom Unije, je primerno postaviti vprašanje, ali bi se lahko učinki te zakonodaje začasno ohranili, da bi se preprečila pravna negotovost in omogočilo, da se predhodno zbrani in hranjeni podatki uporabijo za enega od ciljev te zakonodaje.

3. Ali lahko nacionalno sodišče začasno ohrani učinke zakonodaje, ki uslužbencem neodvisnega upravnega organa, pristojnega za preiskovanje zlorab trga, omogoča, da brez predhodnega nadzora sodišča ali drugega neodvisnega upravnega organa pridobijo podatke o povezavah?“

IV Pravni okvir

1. Določbe prava Unije

Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah)

Člen 15 [ta določba se uveljavlja, vendar njena vsebina v predlogu za sprejetje predhodne odločbe ni navedena]

Direktiva 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga)

Člen 12(2)(a) in (d)

„[...]

2. Pooblastila iz prvega odstavka tega člena se brez poseganja v člen 6(7) izvajajo v skladu z nacionalnim pravom in vključujejo najmanj pravico:

(a) do dostopa do kakršnega koli dokumenta v kakršnikoli obliki, in do prejema njegove kopije;

[...]

(d) zahtevati obstoječe zapise telefonskih pogovorov in zapise podatkov o klicanih številkah ter prejetih klicih;

[...]“

Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (Uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES

Člen 23(2)(g) in (h)

„Da lahko pristojni organi izpolnjujejo svoje obveznosti na podlagi te uredbe, imajo v skladu z nacionalnim pravom vsaj naslednja nadzorna in preiskovalna pooblastila:

[...]

(g) zahtevajo obstoječe zapise telefonskih pogovorov, elektronskih sporočil ali zapise podatkov o telefonskem in podatkovnem prometu, ki jih imajo investicijska podjetja, kreditne institucije ali finančne institucije;

(h) zahtevajo, kolikor to dovoljuje nacionalno pravo, obstoječe zapise podatkov o telefonskem in podatkovnem prometu, ki jih ima telekomunikacijski operater, kadar obstaja utemeljen sum o kršitvi in kadar so lahko taki zapisi pomembni za preiskovanje kršitev iz točk (a) ali (b) člena 14 ali člena 15;

[...]“

2. Nacionalni predpisi

Code monétaire et financier (monetarni in finančni zakonik)

Člen L-621-10, prvi odstavek

„Preiskovalci in nadzorniki lahko zaradi potreb preiskave ali nadzora zahtevajo predložitev vseh dokumentov, ne glede na nosilec. Preiskovalci lahko zahtevajo tudi predložitev podatkov, ki jih telekomunikacijski operaterji hranijo in obdelujejo v okviru člena L. 34-1 zakonika o pošti in elektronskih komunikacijah, in ponudniki iz člena 6(I)(1) in (2) zakona št. 2004-575 z dne 21. junija 2004 za zaupanje v digitalno gospodarstvo, in pridobijo njihovo kopijo.“

Code des postes et des communications électroniques (zakonik o pošti in elektronskih komunikacijah)

Člen L.34-1

„[...]“

II. Operaterji elektronskih komunikacij [...] ob upoštevanju določb iz III izbrisejo ali anonimizirajo podatke o prometu [...].

[...]

III. Dejansa izbrisa ali anonimizacije nekaterih vrst tehničnih podatkov se lahko za potrebe preiskovanja, ugotavljanja in pregona kaznivih dejanj [...] odložijo največ za eno leto. [...]“

Člen R.10-13

„Operaterji elektronskih komunikacij na podlagi odstavka III člena L. 34-1 za potrebe preiskovanja, ugotavljanja in pregona kaznivih dejanj hranijo:

- (a) podatke, ki omogočajo identifikacijo uporabnika;
- (b) podatke o uporabljeni komunikacijski terminalski opremi;
- (c) tehnične značilnosti ter datum, čas in trajanje vsake komunikacije;
- (d) podatke o zahtevanih ali uporabljenih dodatnih storitvah in izvajalcih teh storitev;
- (e) podatke, na podlagi katerih je mogoče identificirati namembnega(-e) prejemnika(-e) komunikacije.“

Cour de cassation (kasacijsko sodišče) pojasnjuje, da so navedeni podatki o komunikaciji, pridobljeni ali obdelani pri komunikaciji, tisti, ki se nanašajo na njene okoliščine in na uporabnike storitve, brez navedbe vsebine sporočil.

V. Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 3 22. maja 2014 je bila v zvezi z dejanji, kvalificiranimi kot kaznivo dejanje zlorabe notranjih informacij in prikrivanja, uvedena sodna preiskava.
- 4 Preiskava je bila na podlagi naznanila generalnega sekretarja organa za finančne trge (organ AMF) z dne 23. in 25. septembra 2015 s priloženimi listinami iz preiskave tega neodvisnega javnega organa, ki so med drugim vsebovale osebne podatke o uporabi telefonskih linij, razširjena na vrednostne papirje družb CGG, Airgas in Air Liquide ali vse druge z njimi povezane finančne instrumente, in sicer z enako kvalifikacijo in kvalifikacijo sotorilstva, korupcije in pranja denarja.
- 5 Uslužbenci organa AMF so se pri zbiranju podatkov o zgoraj navedeni uporabi telefonskih linij oprli na člen L. 621-10 monetarnega in finančnega zakonika.
- 6 Vlagatelj kasacijske pritožbe, zoper katerega je bila 29. maja 2017 v zvezi s kaznivim dejanjem zlorabe notranjih informacij zaradi dejanj v zvezi z delnicami družbe Airgas in z njimi povezanimi finančnimi instrumenti uvedena preiskava, je 28. novembra 2017 vložil tožbo za razveljavitev procesnih dejanj.
- 7 Chambre de l'instruction de la cour d'appel de Paris (preiskovalni senat višjega sodišča v Parizu) je o tem predlogu odločil s sodbo z dne 7. marca 2019.
- 8 Vlagatelj kasacijske pritožbe je zoper to sodbo vložil kasacijsko pritožbo.
- 9 Od štirih pritožbenih razlogov, ki jih je uveljavljal, so bili prvi, tretji in četrti zavrnjeni v razveljavitveni sodbi in za ta predlog za sprejetje predhodne odločbe niso upoštevni.
- 10 Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 6 in 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic (EKČP), člena 15 Direktive 2002/58, členov 7, 8, 11 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, členov L. 34-1 in R. 10-13 zakonika o pošti in elektronskih komunikacijah, člena L. 621-10 monetarnega in finančnega zakonika v različici, ki izhaja iz zakona št. 2013-672 z dne 26. julija 2013, členov 591 in 593 zakonika o kazenskem postopku, skupaj z načelom primarnosti prava Evropske unije in načelom poštenega dokazovanja.

VI. Bistvene trditve vlagatelja kasacijske pritožbe iz postopka v glavni stvari

- 11 Vlagatelj kasacijske pritožbe graja izpodbijano sodbo v delu, v katerem je bil z njo zavrnjen pritožbeni razlog v zvezi z neskladnostjo členov 34-1 zakonika o pošti in elektronskih komunikacijah ter L. 621-10 monetarnega in finančnega zakonika z Direktivo 2002/58 in členom 8 EKČP.

- 12 Vlagatelj kasacijske pritožbe navaja, da je Sodišče v sodbi z dne 2. oktobra 2018, *Ministerio Fiscal* (C-207/16, EU:C:2018:788, točka 35), razsodilo, da „je treba člen 15(1) v povezavi s členom 3 Direktive 2002/58 razlagati tako, da na področje uporabe te direktive spada ne le zakonski ukrep, ki ponudnikom elektronskih komunikacijskih storitev nalaga, da hranijo podatke o prometu in podatke o lokaciji, temveč tudi zakonski ukrep, ki se nanaša na dostop nacionalnih organov do podatkov, ki jih hranijo ti ponudniki“.
- 13 Sodišče je v sodbi z dne 21. decembra 2016, *Tele2 Sverige ter Watson in drugi* (C-203/15 in C-698/15, EU:C:2016:970), razsodilo, da člen 15(1) Direktive 2002/58 „nujno predpostavlja, da nacionalni ukrepi, ki so v njej navedeni, kot so ti v zvezi z zadrževanjem podatkov z namenom boja proti kriminalu, spadajo na področje uporabe te direktive“ (točka 73). *Chambre de l’instruction* (preiskovalni senat) naj bi z ugotovitvijo, da izpodbijani notranji predpisi ne spadajo na področje uporabe Direktive 2002/58, ker „se zdi, da jih je SEU izvzelo iz področja uporabe člena 1.3 Direktive“, ravnal v nasprotju razlago navedene direktive, ki jo je podalo Sodišče.
- 14 Sodišče je v isti sodbi z dne 21. decembra 2016, *Tele2 Sverige ter Watson in drugi*, razsodilo, da člen 15(1) Direktive 2002/58 „nasprotuje nacionalni ureditvi, ki z namenom boja proti kriminalu določa splošno in neselektivno hrambo vseh podatkov o prometu in podatkov o lokaciji vseh naročnikov in registriranih uporabnikov glede vseh elektronskih komunikacijskih sredstev“ [točka 112]. Zato mora nacionalna zakonodaja „določiti jasna in natančna pravila, ki urejajo obseg in uporabo takega ukrepa hrambe podatkov in ki določajo minimalne zahteve“, „zlasti mora določiti, v kakšnih okoliščinah in pod kakšnimi pogoji se lahko preventivno sprejme ukrep hrambe podatkov in s tem zagotovi, da se ta ukrep omeji na nujno potrebno“ [točka 109]. Poleg tega mora hramba podatkov ustrezati „objektivnim merilom, ki določajo razmerje med podatki, ki jih je treba hraniti, in uresničevanim ciljem“ ter materialnim pogojem, ki morajo „v praksi dejansko omejiti obseg ukrepa in kasneje zadevno javnost“ [točka 110]. Preiskovalni senat je zato zavrnil vlogo razveljavitve telefonskih podatkov vlagatelja kasacijske pritožbe, ki jih je na podlagi členov L. 34-1 in R. 10-13 zakonika o pošti in komunikacijah zbral organ AMF, kršil zgoraj navedeno določbo, ker je s temi določbami predpisana splošna in neselektivna hramba podatkov, s katero se resno posega v pravico do spoštovanja zasebnosti brez določanja kakršnega koli jamstva, s katerim bi se ukrep hrambe omejeval na določeno javnost ali na podatke, ki so dejansko povezani s hudim kaznivim dejanjem.
- 15 Sodišče je v sodbi z dne 21. decembra 2016, *Tele2 Sverige ter Watson in drugi* (C-203/15 in C-698/15, EU:C:2016:970), prav tako razsodilo, da ker morajo biti „zakonski ukrepi iz člena 15(1) Direktive 2002/58 [...] ‚predmet primernih zaščitnih ukrepov‘, mora tak ukrep [...] določiti jasna in natančna pravila, ki določajo, v katerih okoliščinah in pod kakšnimi pogoji morajo ponudniki elektronskih komunikacijskih storitev pristojnim nacionalnim organom omogočiti dostop do podatkov“ [točka 117]. Preiskovalni senat je zato zavrnil vlogo razveljavitve telefonskih podatkov vlagatelja kasacijske pritožbe, ki so jih

operaterji telefonije posredovali preiskovalcem organa AMF na podlagi drugega stavka člena L. 621-10 monetarnega in finančnega zakonika, kršil člen 15(1) Direktive 2002/58, ker te nacionalne določbe ne določajo nobene omejitve pravice navedenih preiskovalcev do pridobitve podatkov, ki jih hranijo in obdelujejo telekomunikacijski operaterji, in ne določajo „jamstev, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti uravnoteženo uskladitev med, na eni strani, pravico do spoštovanja zasebnosti in, na drugi strani, preprečevanjem poseganja v javni red in preiskovanjem storilcev kršitev“, kakor je ugotovil Conseil constitutionnel (ustavni svet), ki jih je razglasil za neskladne z ustavo (odločba št. 2017-646/647, prednostno vprašanje ustavnosti z dne 21. julija 2017).

- 16 Vlagatelj kasacijske pritožbe trdi, da mora biti vsako poseganje javnega organa v izvrševanje pravice do spoštovanja zasebnosti nujno in sorazmerno. Preiskovalni senat pa ni mogel, ne da bi kršil člen 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah, zavrniti razveljavitve telefonskih podatkov vlagatelja kasacijske pritožbe, ker so te hranili operaterji telefonije in jih posredovali preiskovalcem organa AMF na podlagi notranjih predpisov, ki ne določajo zadostnih jamstev za omejitev zlorab.

VII. Obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 17 Preiskovalni senat je, potem ko je opozoril na okoliščine, v katerih so bili pridobljeni osebni podatki, ugovor neskladnosti člena L. 621-10 monetarnega in finančnega zakonika ter L. 34-1 zakonika o pošti in elektronskih komunikacijah v skladu z zahtevami Direktive 2002/58 v povezavi s sodno prakso Sodišča zavrnil z navedbo, da po njegovem mnenju člen L. 621-10 monetarnega in finančnega zakonika, s katerim imajo pooblaščenici uslužbenci upravnega organa, ki so zavezani k spoštovanju poslovnih skrivnosti, pravico do pridobitve podatkov o komunikaciji, niso v nasprotju s členom 15(1) navedene direktive.
- 18 Po njegovem mnenju enako velja za določbe člena L.34-1 zakonika o pošti in elektronskih komunikacijah zaradi omejitev iz člena R. 10-3 I, tako glede podatkov, ki jih morajo operaterji hraniti, kot glede trajanja njihove hrambe.
- 19 Poudarja, da člen 23(1)(h) Uredbe št. 596/2014 o zlorabi trga pristojnim organom omogoča, da, kolikor to dovoljuje nacionalna zakonodaja, zahtevajo predložitev obstoječih evidenc podatkov o prometu, ki jih ima telekomunikacijski operater, če obstajajo razlogi za sum kršitve in se taki posnetki lahko izkažejo za upoštevne pri preiskavi kršitve člena 14(a) ali (b) v zvezi s prepovedjo trgovanja ali poskusa trgovanja na podlagi notranjih informacij ali priporočanja trgovanja z notranjimi informacijami drugi osebi ali napeljevanja druge osebe k trgovanju z notranjimi informacijami, ali člena 15 o prepovedi tržne manipulacije.
- 20 Senat na podlagi navedenega sklepa, da uporaba določb, skladnih z evropsko uredbo, ki je splošno veljaven evropski pravni akt, katerega določbe so za vse pravne subjekte v pravnih redih držav članic v celoti zavezujoče in neposredno uporabljive, ne more povzročiti ničnosti.

- 21 Vlagatelj kasacijske pritožbe je predlog za razveljavitev izpodbijane sodbe v bistvu oprl na trditev, da so bili podatki zbrani na podlagi zgoraj navedenih določb, ki urejajo splošno in neselektivno hrambo podatkov, in da določbe člena L. 621-10 monetarnega in finančnega zakonika v različici, ki izhaja iz zakona z dne 26. julija 2013, ne določajo nobene omejitve pravice preiskovalcev organa AMF do pridobitve shranjenih podatkov.
- 22 Generalni pravobranilec v zvezi s tem predlaga, da se Sodišču postavita dve vprašanji, prvo v zvezi s skladnostjo pogojev hrambe osebnih podatkov o komunikaciji zasebnih subjektov z mednarodnimi obveznostmi in drugo o pogojih za dostop do njih s strani organa AMF na podlagi zgoraj navedenega člena L. 621-10 v takrat uporabljivi različici, ob upoštevanju določb Uredbe št. 596/2014 o zlorabi trga in obveznosti na njeni podlagi za države članice, s katero je bila razveljavljena Direktiva 2003/6 Parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in manipulaciji trga.
- 23 Vlagatelj kasacijske pritožbe v repliki meni, da Sodišču ni treba predložiti vprašanja za predhodno odločanje, ker se je to sodišče že jasno izreklo o pomenu Direktive 2002/58.
- 24 Pri preučitvi pritožbenega razloga je treba razlikovati med načinom dostopa do podatkov o povezavah in načinom njihove hrambe.

Dostop do podatkov o komunikaciji

- 25 Sodišče je v sodbi z dne 21. decembra 2016, Tele2 Sverige ter Watson in drugi (C-203/15 in C-698/15, EU:C:2016:970), razsodilo, da je treba člen 15(1) Direktive 2002/58 glede na člene 7, 8, 11 in 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da „nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ureja varstvo in varnost podatkov o prometu in podatkov o lokaciji [...] in pri tem v okviru boja proti kriminalu navedenega dostopa ne pogojuje z nameni boja proti hudemu kriminalu, ne da bi določil, da mora nadzor nad navedenim dostopom predhodno opraviti sodišče ali neodvisni upravni organ, in ne da bi zahteval, da se zadevni podatki hranijo na ozemlju Unije“ (točka 125).
- 26 Conseil constitutionnel (ustavni svet) pa je prvi odstavek člena L. 621-10 monetarnega in finančnega zakonika s sklepom z dne 21. julija 2017 razglasil za neustaven, ker postopek za dostop organa AMF, kakršen je obstajal v času dejanskega stanja, ni bil v skladu s pravico do spoštovanja zasebnosti, varovano s členom 2 Deklaracije o pravicah človeka in državljana. Ker pa je Conseil constitutionnel (ustavni svet) menil, da bi takojšnja razveljavitev izpodbijanih določb imela očitno pretirane posledice, je to razveljavitev odložil do 31. decembra 2018. Zakonodajalec je zaradi te razglasitve neustavnosti z zakonom št. 2018-898 z dne 23. oktobra 2018 sprejel nov člen L. 621-10-2, s katerim je bilo uvedeno predhodno dovoljenje drugega neodvisnega upravnega organa, imenovanega „nadzornik zahtev za dostop“, za vsak dostop preiskovalcev organa AMF do podatkov o komunikaciji.

- 27 Zaradi časovnega odloga učinkov sklepa Conseil constitutionnel (ustavni svet) je treba ugotoviti, da neustavnost zakonskih določb, ki so veljale v času dejanskega stanja, ne more povzročiti ničnosti. Nasprotno, čeprav je organ AMF v skladu s členom L. 621-1 monetarnega in finančnega zakonika tako v različici, ki je veljala na dan spornih dejanj kot sedanji različici, „neodvisen javni organ“, možnost njegovih preiskovalcev, da brez predhodnega nadzora sodišča ali drugega neodvisnega upravnega organa pridobijo podatke o povezavah, ni bila v skladu z zahtevami iz členov 7, 8 in 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, kakor jih razlaga Sodišče.
- 28 Edino vprašanje, ki se postavlja, se nanaša na možnost časovnega odloga posledic neskladnosti člena L. 621-10 monetarnega in finančnega zakonika.

b) Hramba podatkov o komunikaciji

- 29 Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 21. decembra 2016, Tele2 Sverige ter Watson in drugi (C-203/15 in C-698/15, EU:C:2016:970), razsodilo, da je treba člen 15(1) Direktive 2002/58 glede na člene 7, 8, 11 in 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da „nasprotuje nacionalni ureditvi, ki z namenom boja proti kriminalu določa splošno in neselektivno hrambo vseh podatkov o prometu in podatkov o lokaciji vseh naročnikov in registriranih uporabnikov glede vseh elektronskih komunikacijskih sredstev“ (točka 112).
- 30 V obravnavanem primeru je do shranjenih podatkov dostopal organ AMF, ki je posumil, da gre za dejavnosti trgovanja na podlagi notranjih informacij in zlorabe trga, ki bi lahko pomenile več resnih kaznivih dejanj, in je moral zaradi učinkovitosti svoje preiskave primerjati različne podatke, shranjene v nekem časovnem obdobju, na podlagi katerih je lahko ugotovil izmenjavo notranjih informacij med več udeleženci, s čimer je bil razkrit obstoj nezakonitih ravnanj na tem področju.
- 31 Navedena preiskava organa AMF ustreza obveznostim, ki jih državam nalaga Direktiva 2003/6, v skladu s katero morajo imenovati en sam upravni organ, katerega pooblastila iz člena 12(2)(d) zajemajo pravico zahtevati „obstoječe zapise telefonskih pogovorov in zapise podatkov o klicanih številkah ter prejetih klicih“.
- 32 Uredba št. 596/2014 z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga, ki je s 3. julijem 2016 nadomestila zgoraj navedeno direktivo, v skladu s svojim predmetom urejanja iz člena 1 vzpostavlja „skupen regulativni okvir za trgovanje z notranjimi informacijami, njihovo protipravno razkritje in tržno manipulacijo [...], kot tudi ukrepe za preprečitev zlorabe trga, da bi se zagotovila celovitost finančnih trgov v Uniji ter povečala zaščita vlagateljev in zaupanja v te trge“.
- 33 Člen 23(2)(g) in (h) določa, da lahko pristojni organ zahteva zapise telefonskih pogovorov, elektronskih sporočil ali zapise podatkov o telefonskem in

podatkovnem prometu, ki jih imajo investicijska podjetja, kreditne institucije ali finančne institucije.

- 34 Kolikor to dovoljuje nacionalno pravo, lahko zahteva tudi obstoječe zapise podatkov o telefonskem in podatkovnem prometu, ki jih ima telekomunikacijski operater, kadar obstaja utemeljen sum o kršitvi in kadar so lahko taki zapisi pomembni za preiskovanje kršitev člena 14(a) ali (b) o trgovanju z notranjimi informacijami in nezakonitem razkritju notranjih informacij ali člena 15 o tržni manipulaciji.
- 35 V tem predpisu (uvodna izjava 65) je poudarjeno tudi, da so ti podatki o komunikaciji ključni in včasih edini dokazi pri odkrivanju in dokazovanju trgovanja z notranjimi informacijami in tržne manipulacije, ker se lahko na njihovi podlagi ugotovi identiteta osebe, odgovorne za razširjanje napačnih ali zavajajočih informacij, ali to, da so bile osebe v določenem trenutku v stiku in da med dvema ali več osebami obstaja povezava.
- 36 Ob zavedanju, da se z izvajanjem teh pooblastil lahko poseže v pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, stanovanja ter komunikacij, državam nalaga, da zagotovijo ustrezne in učinkovite varnostne ukrepe proti zlorabam, tako da navedena pooblastila omejijo samo na primere, kadar je to potrebno za ustrezno preiskavo resnih primerov, za katere ni enakovrednih načinov za učinkovito doseganje enakih rezultatov, iz česar izhaja, da je treba nekatere zlorabe trga, na katere se nanaša ta predpis, obravnavati kot resne kršitve.
- 37 V obravnavani zadevi so bile notranje informacije, ki bi lahko bile vsebinski element nezakonitega ravnanja na trgu, v bistvu ustne in tajne.
- 38 Postavlja se torej vprašanje, kako naj se člen 15(1) Direktive 2002/58 v povezavi s členi 7, 8 in 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah uskladi z zahtevami zgoraj navedenih določb Direktive 2003/6 in Uredbe 596/2014.
- 39 V obstoječi sodni praksi ta nov pravni in dejanski okvir ni ustrezno razjasnjen, zato ni mogoče reči, da ne nastajajo razumni dvomi glede pravilne uporabe prava Unije. Zato je treba Sodišču predložiti vprašanja za predhodno odločanje.
- 40 Če bi bil odgovor Sodišča tak, da bi na njegovi podlagi Cour de cassation (kasacijsko sodišče) menilo, da francoska zakonodaja o hrambi podatkov o komunikaciji ni v skladu s pravom Unije, se zdi primerno vprašati, ali bi bilo mogoče učinke te zakonodaje začasno ohraniti, da bi se preprečila pravna negotovost in omogočilo, da se pred tem zbrani in shranjeni podatki uporabijo za enega od ciljev, ki jih določa ta zakonodaja.
- 41 Sodišču Evropske unije je treba postaviti tudi druga zgoraj navedena vprašanja za predhodno odločanje.